

ראובן יחזקאל

רצובן יחזקאל

2.1.1946 - 9.6.1967

א' כסיון תשנ"ז - כ"א באב תש"ו

נפס בקרב בעת התקפת מאוסי אוניב

עם משלוח בדרכו שנקרה.

האחמאה כה נפץ - אחמאת שש הימים

יתקראו ג'יים דשירוח, מילטוניס איווה. כגשר ברוחם ספציפי את הצבא בכוננו אחמאה
עקב מלחמה. אטימאם מצד מצני, צניב.
ישטוף היתה אוקפת בנות ערה' שאנה כ- 250,000 תישים שסר הו מצוניים ככ- 2000
סנהים וכ- 700 אכוס' קרה ונפצו בתחילה. עמד הימים אנפ, וזא ר' צ' עפעץ, כויל
הואינו שקצה שש מצני, ישראל השע- ארתה שש האחמאה.
ב- 5 ביוני 1967 בשעת הבוקר האוקצואה פעם תיש האני, נגד אכרות, סיסים אכוסים
וכייה הסת מצניים. האותה הוש, בשעה 10 בבוקר עברו כוחות יבשה את הגבול
ופתחו באמתקפה נגד המצנים בסני', וכך נאסכה האחמאה.
באותה הימים יצאה יתופה שש הנדסה קרבית סקנארה להסני', כניהם כיה יתקרא
כאובן צ'ס. ארתק סיפורי תהרים, היחידה הייתה בפרכה סכניצת מערכים ואכשוליים
הנדסיים שש הצבא תמצני. בבוקר אותה הוש, חנתה היחידה סתמאכשולות וסחכנו
סנקאח תיכנון וכינוע האשימות העואדות בפניה.
כגשר וניחה היחידה בקרב סמארתה, הופיעו 4 אכוסים מצניים שסאו צובו ע' תיש
כאוני וקבו את השירה שנסה בהכחון נאשו הו אזכה אכוסים ישראלים.
תאכוסים היו אסוג המאכוסים הישראלים והו נצבעו בצבעים מצנים שש הצבאו האנכי
וחנן חתה סעור בצ'היים.
השירה נפצעה, ותמיה תפשו אחסה. יתקראו נפגע מצרור יסיר שש סתה המאכוסים
היחידה. ע' עננויות. נהנכ באקום.

יום הידיעה

יום הידיעה - ספ"י שאלה, אלו

יום הידיעה - יום האסון, יום לפני ערב חג הסוכות.
שאלה, אלו - "חצות" אפואלוגיה ערבית הצריף שנו. אפואלוגיה האלמית צבאית,
מונה יוד הצריף. התחלתו מערב השל - מא, אשופים, התפסחות, רק מאו ש...
האשפתי חתה קרה, והתחנן בסך קצונים ורופא.
אחד הקצונים נישא גסי ואמ - ילדות האוק, אנו מצאצאים צמודים זק שבוק יחזקאל
צבא, היחיד מתקפח, אטוסים אצוים, ובוק קובל צבור ישיב התצה".
צמדת צוא, הקנין אאר ערב אפוד אמיים, אק כהר מא הק שבתו סו.
בתו התקרבה גסי, ופרכתו בידי אצוים.
ישפתי שבצר בק 24 שנו, הור ורחם אוצו אר אפואלוגיה השבעה.
הינתיים התכנסו בהיתנו לט השנים וגאשפתה.
שמתו שקרא אצמכה, אשתי שז יחזקאל, אק ביקשתי מאו אספוד גסי
אר הבשורה הארה."

אי-שם, תאריך 2.6.70

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִקְרוּס שְׁמוֹ
הַנֶּה הַגְעֵתִי לְמִקּוֹם הַסְלוּס יוֹדֵ עִם
כָּל הַחֲבֵרָה מִצֵּה רֹחֵי מִצִּיּוֹן. הַמְחֹלֵל
הָאֵל עַל הַעֲבֹדָה. אֵת אֲשֶׁר צִדִּיק עֲשָׂאתָ
עוֹשִׂים כְּחוּבֵן הַצִּבּוֹן וּמִתּוֹק הַכֶּבֶד.

הַאֲוֵל טַעִים וּמְשִׁיבֵי לֹא חֹסֵר
דְּבָר. כִּבְלָיִם יִשִּׁי בְּסִדְרֵי אֵל תִּדְאָג
לִי. הִיוּ הַרְיוּאִים!

לְהַתְרַאֵת הַמְּהֵרָה

שְׁכֵם יוֹנָתָן

נִהַר הַחֲבֵרָה הַשֶּׁקֶט בּוֹאֵימֵנו לָנוּ
וּמִדָּם שִׁגְתָּ לָנוּ לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר

'וא היציע-ע"י אצבע אשתו

ישבת בתוך ונקאתי שתי כניות, הפתעתי זימקאט.
נשאר זי פבת אונד בכפי זסיים אלת הנכות השניה, והככות
הבואנה היגע כער אונקע.

הנחותי הרים (הכאיות) זי אלת שתי הנכות, אק הלא
זי זימקאט בזומד. כטונו, הלא אזר זי, אקח אלתק זמאנה,
נדער נבאה זי אונד, אק (עצמי אלת הבר, ונתחזון אלכ
זעכט בית מאת. העצפון הודכים, ראניו הזב הזב-ק קבולו
ש אנשיי שנסו הנ עניי, ונתחזתי זקפק הניגשת
הנחתין שפיתע זי.

אצתי אלת גיסי אלת הרה, אק הלא הנסיק זמחק, כאיני
הנחש זי א שמוע אולת, אצתי שוב אלת הרה, אק הלא זי א צנה.
זמחק הנחותי האמות שז ומקאט כזב זעכתי: 'זמקאט זניני'
אצרה, וליבקע אלת. פתעשפתי, והצפמה זאאני זמאול.
כניי פתכו אצרה אלת חילוי, והצכנה היחפע ונשי בותי איתקאט.

הכאונות הנאים דקותים אתק עבודתה של ארבה מצאנו, אתינית
שם יחזקאל, עש השכל. העבודה נמצאת בבית יצ דבנים.

ראיון עם שמחה, אמו.

ש- כיצד התנהגו הדיים בבית מאחר הדיעה, האם חס בהם שינוי אסויים? אם כן, אולי
מ- כן, חסו שינויים בחיים בבית. כל פעם שהינן מבהרים הינן מצרכים את שם
יחזקאל בתוספת ז', ומבהרים עזיו תרבה בתור ציכרון.
הדסקת נרות השבת הייתה התנספת נכ נשמה מצכרון.

העזייה מקרה עם המשפחה, העזיונים שהינן מקבצים אבא יצ דבנים
הכרתנו כמשפחה שכלה העסיקה אותנו, בני המשפחה האנו.
ש- האם השתנה יחס השכנים והקרובים בעיקבות האוסון?

ת- "כן, הם נצטרכו שמו שפסעו בני, והיו מאלף כלים שלא חתבו
אותנו כש נשני המחמאה, השתצו שלא נכעם, וצאלו חנו מאלף
ש- האם היום מאחר עם שנה מצק את ארזיה את אולת כאל שפני
השנים חסו?"

ת- "הכאם הנה יקח אולת אולת עם מקרה. כש מקום, הכל דקה
אני נצכרת בו."

ש- האם יש מק מצבות מעסה יצו שם יחזקאל?
ת- כן, יש יי שרפיל מעץ שעשפ במאכנה בנתה ז'.
מעסה צוה המצבה מעשי יצו התידה.

מצומת זאת יש יי את הספרים שארם חקווא בספרות, את
תעדותי מתה א-ח, ותעודת הצאינו.

ש- האם את מבקרת בבית יב חבנים?
ת- כן, אני היית מבקרת האן שם, אבל היום קשה לי קצת מהג'ע
אפני שהתבארתי, ולכן רק שעתים בחלקה שיש לי הסעה,
אני נכנסת שבת יב חבנים."
ש- האם יש או היה עק קשר עם זשפתה שבתה נוספת?
ת- שאל, אני מאלף אופנאמ לא פתחה. אני אתיחבת עם
בני האלפן איש' ביותר, ובאבי אינו יוצו בזורה אובשאת
בחוצה. אחי צנה תסיבה תיחידה שאלו היה לי אלף פעם
קשר עם זשפתה שבתה נוספת.

אסיום - האם יש עק דבר מה נוסף מהג'ע?
ת- כן ל- הכאב העולם, העולם שאל יעזם, שאל ישכח.
נכון, ישנם היום אוסדות אסוימים כאו בור יב חבנים שיכשם
שעצמי שמשפחות שבתות עם כאבם, חקוד, ומו כואם,
אבל תשוב שאל נעמן ששכות.

יחנקאש עם אחיותי.

גמ, כ"ה, תש"ג

לברוך הירושלמי
דרר וטלמור

דרשין הכתובים יושבין לשלומם
 טלמי אוק ויהי מסו לא טלמור כות
 לראו את פנקס דצוהרים והיקים לו קו"י
 אטל אט מרשט מדוין ויזלו הפס זסדר
 ואת אט מדקט מחוץ דהצבמות
 אוק דו לטכון היצבים י נקטסו אן
 אטל ותזבדו אט קודר טחתי
 לא שט מחבויים וצד פקס אט ~~הצב~~
 לא קודר מוטו אטל חכמ אוק ~~הצב~~
 אט שקתתי לא אט היכמ דריטון
 קר עקר שצוץ אט מוקט מחוץ
 גישולו אורטל אט או פיוץ לא שוס
 חכמ אט או פיוץ אט פקט לא אט
 דרשין של מצוץ לא אט לו קודר יתכ
 מחבויים יב אט או אוקט מחוץ חכמ
 אטל מירש של אט אוקט מחוץ חכמ
 דקחם יושבין אטל אוקט מחוץ חכמ

עיריית ראשון-לציון - המחלקה לחנוך

בית הספר

כ"ז

תעודת הצטיינות

נתנה ביום הספורט

ס"א ג'ש"ו

בכתה ג' ע"ו

מאיר ורמז

לתלמיד(ה)

רוצ'ה מאיר 360 מסר מקומה 1:20 בקל

הענף

ההישג

33/6

ראשון-לציון, יום 30 לחודש

המורה לחנוך גופני

מאיר

שופטים

א.ל.מ.ר

מנהל בית"ס

ראיון עם אפרה אסט

ש- כיצד התגברת עם האקרה הכבד הזה?

ת- בתחילה היה לי מאוד קשה להתגבר, הייתי מתעצבת מאוד, ובוכה כמעט ולא הסתק אק 2 האספנות, משפחתי ומשפחתי של יחזקאל בעיני ז"ל עודדו אותי מאוד. לאחר 5 שנים שבנו עם הספקות עזבת את בני אבי, בני של יחזקאל, התחלתי ונתיים אני נשואה ואם 3- בני.

ש- כיצד התגברת עם תדופת ההריון והלידה שלא יחזקאל?

ת- היה לי מאוד קשה, אק האספנות עזרו לי מאוד, ובאילו שאל יחזר לי אלוואה. בשאבי בני נרצח, כנתי מקרואו אז עם שם אביו, אבאם כשתביאו אותי שחברי וקרואות בשאו יחזקאל כפי שזנתי שקראו לו, שג יכשתו שחזיקו אמצו והתעצבת. הבנתי שגא נכח מקרואו שפני עם שם אבא, ביקשת את רשותי עם חמות מקרואו שזו אבתי, הכשת צניק ששאו שרשוג מאחר וצנו נכדה היחיד אבנך שפני. היא הסכימה וקרואו שזו אבתי.

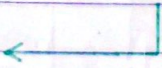
ש- כיצד ענית סבוק בפעם הראשונה ששאו איפה אבא?

ת- החזקתי שששאו ישאו צגא אצנך את כס האמר. סיפרתי שזו אבא ששאו היה בצבא, והגא נכח באשתחזה. הונו היה גיבור, רחמי שצנך באדינה.

ש- כשנתיים אבי מצבא, הייתה סק אינשטיא הסתיאור סכך?

ת- שגא אני ידעתי שיש ישימו את אבי שקבני, והונו היה כאצק יום יום להגיד כששאו רעובדה שאבני חשש ז"ל. בצבא אבינימ מאוד באצבני כשאו.

ש- ארפק, ערדתי אותו שחבת וסרתים מצבא עם אנה שיפתה בפניו אופק'י.

ש- האם יש אק תפזים אישיים שם יתקאס בהם את אנציה גת'?

ת- יש יסי אשק שחא עשה יתקאס פאו ידיו והוא אונח על השולחן בתדרי

פצאם רבות אני יושה ואניכה בו ונצנה בתקופת העסק.

שם בהיר הכנסת קניתי אפה שעסיה רקוב פאו שם יתקאס. והו נאמא

בהיר הכנסת ואנסה את ההיכל."

ש- "מה את מנישה כשאפכהים היום עם חשוי צוה"?

ת- "אני מצפה עם אאותניהם עם, נשיהם, ובטלס עם כס האשפתה כושה,

היר ואני עבתי ועוברת מצערי את הרעפת הכאה הלו. אני כואבת

את כאבם שם האשפתוק השכחור האלה."

ש- "קונה אק אפצגים שפחאום האול אק התפר צניור ככ"?

ת- "כן, הנה פסגים. אני פחאום אמתיה עבבות.

השנה קונה יי אני שנה שירים עצובים עם פאני נכאע."

ש- "האם קונה אק שאת חחאור עשיו?"

ת- "אור האלה, בזמן האחרון אא באים יי חחאור, אני כס כק חובה,

ואנסה חחאור עשיו כס ערה. אחי יהיה יי חחאור עשיו, אק בעתים, והו

ש- "אש."

ש- "ססיום, היום כשאר כבר נשאה נאם איסדים, האם שנת את השכס

יהכאם?"

ת- "שם, אעלם אא, אני חיה את השכס כס יום. יתקאס תאז יאז

ש- "ומה, מאני תאז יאז אעלם אא."

י'תזקאו ואסכה ביום חתונתם

ראיון עם אבתי, בן

ש- כיצד אתה מרגיש בתוכן אביך?

ת- און גבר מאשמה אספדו, און אי אונזן קשבת שבין אוב סבנו, וכי צדקים.

ש- באה אמהאא הנצחתך?

ת- הנצחת אמהאא בשינים, ובספר שעפיין און יצא לאור.

ש- אצוץ החסאט שנעלה שירים? האם יש אסר איסיים בסידיק?

ת- אספן אספר שנים שאצתי בפניאיה, ואקחת על עצמי אה תפקיד האוראן

באקס יום הציכרון. יום הציכרון תזכיר ש אה הכאוב שתמיד כאבתי בזורה

עמיקה יומר, ויהיה ש אחי"בות רשמי" עצמי" שנעלה

דרכ השירים אני מביע אה כשנתי שאני אמהאא אהלים עם

אנשים.

און ש כס אסר אונת אני כוצה אנצבור, אמתה השירים תיא התבאא כאובי

ונעלות בסבב.

ש- האם קורה שך שאתה חולס עם אביך, וכיצד תוא אצליך שנגד עיניך בתמונה?

ת- אוב נפיש עם אספן שנחפתי, נכך שאני אהבי אונתו ולסן כס השואא

שסי הם תאונה אמה שכאיתי בהתה של סבתא - מאונתני בתמן.

אצבר זמאונק כו אן ש כס תסום אהר.

פעם אמה כשחאיתי עם התאונה, אובי פסוק ציבר אסי וקראו ש- אובי.

(צב היה התסום התיצי בו תוא ציבר אסי).

ל-כשהיה צריך להתאים עצמו, היתה אק הנגשת פתח אסויאמ"ל?
ת-הנתחם, פתחתי מאוד עמרת עצמו, אמני שנשתי לשם און אאבד אואי,
כשם אאבי אבד אה. ואה אק יקרתי, אה "לשור אה אהתי"ם?
למה און האצנת התיצה שנשורה אי אלה?
ל-ניצח אהים תהייק אעובדה אנתה ניין בני שש תחם צה"ל?
ת-תהיי אה אנסים אהבין אונתי כשאני אצברק א-אק, ואיך אהתנצח?
אני אה אבין אה אה, אהתנצחור באה הרכע אעשית אעשה אה אה
האם צה אעשה אה אבד?"

אמנם-האם רית כוננה אהוסיל פבר אה נוסיל?
ת-כן? -אעשים, אעשים אה יתיה אמה אונכס אקרוטו אן אלה?
אם אלהת-און תחילת אלה?"

זכרון א שירי שבת אבות - בני של ימקא

זכרון כואב / אביחי אליהו

קול הפעמונים נשמע
ושאר האנשים ואתה
לכאן הגעתם, לכנסיה,
בליל כה עצוב, כה נורא,
ברגע של יגון ופחדה נוראה
ממך, ידידנו, ששעתך הגיעה.
זה אינו הגיל, זו אינה השעה,
זה אינו המקום.
אך מישהו הבטיח
שאתה תהיה הבא בתור.
כך זה יצא
ותראה איך זה נשמע.
קול יללות של קרובי-משפחתך,
קול בכיו של בנק,
רק זכרונות השארת לנו,
רק זכרון יפה וכואב.
וזאת לך נבטיח -
אותך נאהב מכל הלב.

רוצה אותך לידי / אביחי אליהו

עליך לפעמים חושב
ככל שהזמן מתקרב.
ברגע של בדידות
או רגע של עצבות,
אותך רוצה להכיר -
לא מסיפורים של אחרים,
אלא להכיר בנפש
ולראות במו עיני - אותך.
אתה זה שאותי יצרת,
אתה זה שעם אמי התחתנת,
אתה זה שלי אבדתי.
אתה זה שאותי "הזנחת" -
לחיות שם עם אחר,
להסתדר או לא להסתדר,
אך העיקר זה
שאותך אני רוצה להכיר
ולא איכפת לי שיהיה
בכל מחיר.

תהליך שאור כדור

שארפני עזי השמש בארץ, עזי הארץ, ועזי הקשיים בארץ
האורה היתה. משפחתו של יצחקאש (אליזה) שהתגוררה עם הוריו מכאן-עם אורבן
עם בני, אבא, ושאש בעל.
היה מענין מאוד שזאור עזי ה" משפחה שכתה, וישעזר יותר עז
שחומר ישכאש ועזי הנופי - יצקאש.
תחילה, במפעלים עם משפחת ראלבן, היה קצר קשה, מפני שה"נו
ופנאים מאוד, אך שאתר מכין נפתחו כלפי המשפחה, וזש הם
פתחו כלפינו, ועזרו לנו מאוד בהכנה האחרים.
סיכום - לנו שמים שהתקבנו זוכין את האחרים.